

Kerstfeest 2013

Michèle De Moor

Zondag 15 december 2013, een eerste kerstfeest als getransplanteerde onder getransplanteerden, een mooie belevenis.

In Kasteel Van Nieuwland, een schilderachtige locatie aan de Demer, te midden van weiden nabij Aarschot, werden we ontvangen door een stralende gastvrouw. Een naamkaartje gaf onmiddellijk het gevoel van, ja ik hoor nu bij deze groep, deze grote familie.

Een keuze tussen verschillende fruitsappen als aperitief bracht ons snel in de feeststemming. Heel wat

nieuwe gezichten doch allemaal met elkaar verbonden door het avontuur dat zowel wij, als getransplanteerden, als onze respectievelijke partners, onze kinderen en familie hebben meegemaakt. Sommigen heel recent, anderen dan weer al meer dan 10 jaar geleden. Duizend maal dank aan al diegenen die ons deze nieuwe kans, dit nieuwe leven hebben gegeven.

Mooie ronde witte tafels verspreid over een grote zaal in kerstsfeer, uitnodigend. Heel snel had één ieder zijn plekje gevonden, willekeurig verspreid over de hele zaal. Onze tafel situeerde zich in een hoek van de zaal wat een mooi overzicht gaf van de groep. Minstens de helft van de aanwezigen waren getransplanteerden, wat bijna onwezenlijk was om te zien. Sommigen hadden meer dan één transplantatie achter de rug, die de verbondenheid nog groter maakte.

Makkelijk om een gesprek op te starten met je tafelgenoot want hij/zij weet wat je hebt meegemaakt. Het was zeker een heel intense gebeurtenis geweest. Velen waren heel ziek, hadden nog weinig toekomst en telden de dagen af wachtend op het verlossende telefoontje. Ik zie de tranen in de ogen van mijn buur en heb moeite om me sterk te houden. Een

transplantatie heeft verstrekkende gevolgen, het lijkt wel of onze bewustwording veel groter is geworden.

Wat is de essentie van alles? Gelukkig zijn met zijn familie en dierbaren en genieten van elk moment, hoe groot of hoe klein het kan zijn. Geven is zoveel belangrijker dan krijgen.

Anderen zijn zo positief dat het afstraalt op de ganse tafel. Wat hebben we gelachen met de verhalen van mijn overbuur, die zich nu constant inzet voor de Leuvense Lever Transplant Vereniging, met een focus op het geven van lezingen teneinde mensen bewust te maken van het belang van orgaandonatie.

Een heldere zuivere consommé stond op het menu als voorgerecht, gevolgd door een opgevlude parelhoen iedereen wist het te smaken. Leuk ook de intermezzo's.

Een lied samen zingen heeft iets therapeutisch, samen ademen, samen even alle stress wegnemen. Een leuke mop gebracht door prof. Verslype, een andere verteld door mijn tafelman, echte entertainers. De sfeer was niet meer stuk te krijgen.

En de verhalen bleven maar komen, hoe herkenbaar een mama en haar dochter, getransplanteerd of nog op de wachtlijst. Toeval of niet maar beiden waren getroffen door dezelfde ziekte als mezelf. Een knikkend gebaar een bevestiging van herkenning, ja door deze fasen ben ik ook gegaan. Hoeveel angst zag ik op het gelaat, hoe kon ik geruststellen? Luisteren hebben we met zijn allen gedaan naar hun verhalen. Hoop hebben we trachten te geven en wekelijks staan we klaar met de praatgroep van LLT om te luisteren naar zij die er nood aan hebben of gewoon zin hebben in een babbel met lotgenoten.

Vaak denk ik terug aan die gesprekken die ook mij enorm hebben geholpen, dank nogmaals aan mijn dierbare coaches.

Een uitnodiging om dessert te halen, wat een verrassing, een waar desserten buffet met de meest heerlijke keuze uit kleine gebakjes. Een goed voorbereide quiz, de meeste vragen waren doordenkers en leuke weetjes. Ieder van ons had zijn inbreng, een perfecte team building oefening met als laatste opdracht het herkennen van kinderfoto's van onze bestuursleden, niet eenvoudig op zoek gaande naar die typische lach of die guitige ogen. De winnaars werden met snoep getrakteerd. Een mooi weekendverblijf werd verloot en Marcel was de gelukkige winnaar, hoop dat het een fantastische uitstap was! Tijd gaat snel en wanneer de vermoeidheid zijn kopje opstak was het moment aangebroken om naar huis te gaan, een praat van een namiddag om nooit te vergeten. Mijn allereerste kerstfeest in mijn nieuwe familie!

Lieve groet en tot volgend jaar!